

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

39. de impedimentis quæ faciunt personam penitus illegitimam respectu
quaru[m]cunque personarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

CAP. Tertiū. Qui postquam clandestinè vel
quomodolibet aliter cum una contraxit,
cum alia se matrimonio iungit,
cum secunda remanere
cogitur.

Sed si quis in patria sua vxore relictā, in
longinquam abiens regionem, aliam du-
senten. cat vxorem: deinde penitentia ductus
ca. 4. eam diniittere velit, afferens se aliam habuīs
se quæ viuit: nec Ecclesia permittat, quæ quod
ille afferit ignorat: quæritur an in hac secun-
da copula sit coniugium. Sane dici potest nō
esse coniugium, & mulierem de criminē ex-
cusari per ignorantiam, virum autem adulte-
rīum admisissē. Sed ex quo ad primam redi-
te volens, nec valens, cogitur Ecclesiæ disci-
plinam hanc tenere, incipit excusari per obe-
dientiam & timorem, de hoc q̄ poscenti mu-
lieri debitū reddit, à qua ipse nūquā posce-
re debet. & sic de aliis huiusmodi sentiendū.

DE IMPEDIMENTO disparitatis cultus.

DISTINCT. Trigesimæ nonæ
CAP. Primum.

*Non lucet Christiano cum gentili vel
Iudea inire coniugium.*

273. b.

Prohibitum est etiam in vet. testam. vi-
dent. 7. In superio-
ros fideles, ducere vxores infideles, do-
mino dicente, Non accipias vxores de nitū est de
OO

impedimēt. filiabus alienigenarū filiis tuis, ne traducant
 tis quæ ille eos post deos suos. Iuxta hoc domini præce-
 gitimant ptum, iudæorū coniugia cum alienis inita Esd. 10
 personā re Esdras separauit. Hoc idē in no. testam. etiā
 spectu cu- seruatur. Vnde Aug. Ne nubat fœmina nisi lib. de
 iuslibet. suæ religionis viro : vel ne vir talem ducat adul. cō
 nūc de im- vxorem. Id enim (vt dicis) iubet dominus, do- ing. ca.
 pedimentis cet Apostolus, vtrūque præcepit testamentū. 21. C
 agitur quæ Huic autē non obuiat quod Apost. dicit de 28. q. I
 illegitimāt imparibus cōiugiis, Ego dico, non dominus: c. sic ē
 respectu a. Si quis frater habet vxori ē infidelem, & hæc I. co. 7.
 liqui rū per consentit habitare cū illo, nō dimittat illā: &
 sonarum. si qua mulier, &c. quia Apost. agit de illis qui
 vnius eiusdemque infidelitatēs fuerunt quan-
 do cōiuncti sunt, & pōst alter ad fidē cōuer-
 sus est, cui consultit Apost. alterū nō dimitte-
 re volētem cohabitare, nec à deo reuocare.
290-a. //
fornicatio
m. sy. *

C A P. Secundum. Peccati conditio adiecta
impedit matrimonium.

AVg, Rectissimē dimittitur, si viro suo di- li. def.
 cat. Non ero vxor tua, nisi mihi de la- et ope-
 trocinio diuitias congreges, vel nisi so- ri. 23.
 lita lēnoccinia exerceas, ant si quid aliud faci q. I. ca.
 norosum aut flagitosum à viro suo expetat. vxorē
 Tunc ille si veraciter pœnitens est, habetque gitima

fidem per dilectionem operantem, membrū *Mult. 10.*
quod eum scandalisat amputabit.

CAP. Tertium. Fidelis conuersus ad
fidem, relicta vxore fideli, ea viuen-
te aliam ducere nequit.

28.q.2. **A**mbros. verba Apostoli exponēs ait: A-
d hila. **o** si disceditis ab inuicem, & volē-
tes cohabitare dimittitis, & aliis vos co-
pulatis, adulteri estis. *Irem: Si quis habuerit*
vxorem virginem ante baptismum, viuente
illa post baptismum alteram habere non po-
test. crimina enim in baptismo soluuntur,
non coniugia. Quod verō dicit Ambrosius:
28.q.5. Non debetur reverentia coniugij ei qui hor-
ret authorem coniugij: non est enim ratum
matrimonium, quod sine deuotione Dei est:
& ideo non est peccatum ei qui dimittitur
propter Deum, si alij se copulauerit: distin-
guendum est, quoniam aliud est dimittere
volentem cohabitare, & aliud dimitti pro-
pter Deum ab eo qui horret nomen Chri-
sti. Ibi lex benevolentiae non conseruatur,
hic veritas custoditur. Et ideo cùm liceat di-
mittere volentem cohabitare, non tamen ea
viuente aliam ducere licet. *Discedērem verō*
sequi nō oportet, & ea viuente aliam ducere
licet. Sed hoc non est intelligendum, nisi de
iis qui in infidelitate sibi copulati sunt. Sed
si ad fidem vterque conuersus est, vel si

OO ij

abrupto

289.b

290.b

solum

vterque fideles matrimonio cōiunctus est, &
pōst alter eorum à fide discesserit, & odio fi-
dei coniugem reliquerit, dimissus disceden-
tem non comitatur: nec tamen illa viuente
aliam ducere poterit, quia inter eos fuerat
ratum coniugium.

C A P. Quartum. Inter infideles ma-
trimonium est legitimū.

COpula maritalis quæ est inter infide-
les, coniugium est legitimū, sed non
ratum. Legitimū, quia est inter legiti-
mas personas: sed non ratum, quia sine fide.^{290.}
Quod legitima sit infideliū cōiunctio Aug.
testatur dicens: Vxor legitima societate con*li. de fi.*
iuncta, sine vlla culpa relinquitur, si cum vi-*et ope.*
ro Christiano permanere noluerit. Ex hac ^{28. q. i}
etiam probatur quod infideli ad fidem con*v xorle*
uerso Apost. consuluit infidelem non dimit-*git.*
tere. quod nō facret, si nō esset inter eos le-*hug. 4.*
gitimum coniugium. Legitimum est, quod le*senten.*
gali institutione, vel prouinciæ moribus, non ^{cap. 9.}
contra iussionem domini cōtrahitur. Quod
obiicias quod ait Apost. Omne quod non ^{i. co. 7.}
est ex fide, peccatum est: dicitur non ita esse
intelligendum, vt quicquid sit ab infidelibus,
peccatum sit: sed omne quod sit cōtra fidem
i. conscientiam, malè sit, & ad gehennam a-
dificat. Vēl in omni quod infidelis facit,
peccat, nō quidē quia illud facit, sed quia nō

eo modo quo debet, non referens ad debi-
 28.q.1 tum finem. Ad illud autem quod dicit Aug.
 parag. quia nō est vera pudicitia infidelis cū fideli,
 iis ita- dicitur quòd negatur quidem vera esse pudi-
 que. citia: non q̄ infidelium coniugiū nō sit verum,
 sed quia non habet illud triplex bonū, quod
 excusat coitum, & meretur præmium. 28o.

DE IMPEDIMENTO CO- gnationis, primò carnalis.

DISTINCT. Quadragesimæ

CAP. Primum.

*Cognatio usque ad septimum gradum
 impedit matrimonium.*

GReg. Progeniem suam vnūquenq; vñq;
 ad septimā obseruare decernimus ge- *Episcopis*
 nerationem: & quandiu se agnoscunt *galliae 35-*
 affinitate propinquos vel cognatos, ad con- *q.3. proge-*
 iugalem copulā accedere denegamus. *niem.*
 si fecerint, separentur.

CAP. Secundum. Graduum consan-
 guinitatis varia est computatio.

Attende quòd Isido. sex gradus consan-
 guinitatis tantum ponit, ita dicens: Sor-
 des consanguinitatis sex gradibus diti-
 mitur hoc modo: Filius & filia, *quod est*
 frater & soror, sit ipse truncus. Illis verò seor-
 sum seiunctis, ex radice illius trunci egre-
 diuntur isti ramuli, nepos & neptis, pri-
 O O ij